

SCHILTZ, Emiel Jaak, advocaat, letterkundige, politicus (Antwerpen 27 februari 1865 - Antwerpen 4 november 1929).

Gedurende zijn studietijd was Schiltz reeds actief bij de V.B. betrokken.

Als advocaat te Antwerpen ijverde hij voor de vernederlandsing van het gerecht. Binnen de Nederduitsche Bond ageerde hij voor de democratisering van de Meetingpartij. In 1895 was hij een van de stichters van de daensistische Vlaamsche Christene Volkspartij te Antwerpen. Omstreeks 1900 verliet Schiltz deze

partij om haar scherpe antiklerikale geest. Gedurende de Eerste Wereldoorlog verbleef hij in Engeland en Frankrijk. Hij verdedigde de activisten A. Henderickx en A. Borms voor het Assisenhof. In 1924 was hij een van de oprichters van de Katholiek-Christene Volkspartij voor Vlaanderen (KCVV) in Anwerpen. Dit Vlaams-nationalistische, katholieke splinterpartijtje dat in zijn programma de Vlaams-nationale en de democratische en sociale beginselen voerde, wilde niet aan de leiband lopen van de bestaande katholieke partij. Daar hij de katholieke partij van lauwheid beschuldigde, kwam Schiltz in het Vlaams-nationalisme terecht, zonder zich echter met de Frontpartij te identificeren.

Als letterkundige publiceerde Schiltz gedichten, toneelwerk en essays.

LITERATUUR : R. Victor, *Schets ener geschiedenis van de Vlaamse Conferentie der Balie van Antwerpen 1885-1960* (1960); - H. Landuyt, *Het Daensisme in Antwerpen* (1974).

HUGO LANDUYT